

Mijatović predsednik, Kraigher podpred- sednik

Predsedstvo SFRJ je skladno s 328. členom Ustave iz vrst svojih članov izvolilo za leto dni za novega predsednika predsedstva SFRJ Cvjetina Mijatovića, za podpredsednika pa našega občana Sergeja Kraigherja. Cvjetin Mijatović se je po izvolitvi, ki je v duhu Titove oporoke, zahvalil v imenu obeh za zaupanje in dejal: »S tovarišem Kraigherjem se zavedava trenutka, v katerem to predsedstvo prevzema nase še večje pravice in obveznosti, kot jih je imelo, in naredila bova vse, da upravičiva izkazano zaupanje. Trdno prepričana, tako kot tudi vi val, da bo predsedstvo SFRJ s skupnim delom in kar največjim zavzetostjo tudi vsakogar od nas posamič pripeljalo svoj polni delež k nadaljnjemu materialnemu, vsestranskemu, svobodnemu, samoupravnemu razvoju naše države, h krepitvi njene varnosti, utrjevanju neodvisnosti in doslednemu uresničevanju politike neuvrščenoosti, bova s popolnim zaupanjem nadaljevala po preizkušeni poti, po kateri nas je vodil Tito več desetletij.«

Stabilizacija ni zategovanje pasu!

Stabilizacijska prizadevanja so napor za boljše gospodarjenje v vseh sredinah – Odgovornost komunistov

Na redni majski seji so člani občinske konference ZKS v redni sestavi obravnavali uresničevanje družbeno-ekonomskih ciljev srednjeročnega plana razvoja občine glede na rezultate v preteklem in naloge v tekočem letu. V sklopu te problematike so obravnavali tudi stabilizacijska prizadevanja. Uresničevanje sprejetih planov in smernic ni torej neka splošna, abstraktna ali propaganda aktivnost, temveč konkretna borba za doseganje dogovorjenega obsega in kvalitete v postavljenih ciljev, so poudarili člani občinske konference.

Pri obravnavi stabilizacijskih prizadevanj so kritično ocenili nekatere načine pristopa k tej problematiki. V posameznih delovnih sredinah so se stabilizacije lotili tako, da so razglasili zategovanje pasu, re-

strikcije in linearno zmanjševanje porabe glede na preteklo leto. Takšen pristop je zagotovo nepravilen. »Linija manjšega odpora«, in druge slabe značilnosti lahko prepisemo takim pristopom k stabilizacijskim prizadevanjem. Take usmeritve komunisti v delovnih organizacijah ne morejo sprejeti. Stabilizacijska prizadevanja so napor za boljše gospodarjenje v vseh sredinah. Gre predvsem za drugačen pristop pri porabi družbenih sredstev in tudi drugačno organizacijo dela. Prekniti moramo nesmiselno trošenje družbenih sredstev in odstraniti vse motnje, ki onemogočajo povečanje produktivnosti in kvalitete dela.

Stabilizacijski ukrepi zajemajo tudi politiko zaposlovanja, zato jo je potrebno postaviti izredno restriktivno. Ob tem pa je potrebno upoštevati dolgoročne cilje gospodarstva in povratek naših delavcev, ki so na začasnem delu v tujini. Politiko zaposlovanja skozi stabili-

zacijska prizadevanja ocenjujemo tudi skozi politiko investicijske dejavnosti v sklopu prestrukturiranja industrije. Velik del družbenih sredstev se porabi za prevoz delovne sile, ki dela na preprostih delih z nizko akumulacijo. Namesto prevoza delovne sile bi bil bolj upravičen prevoz izdelkov, ki bi jih delavci naredili takorekto doma in z manjšimi družbenimi problemi, ki spremljajo velika mesta.

Nadalje so člani občinske konference obravnavali problematiko nagrajevanja po delu in delitve sredstev za osebne dohodke. V nekaterih sredinah je še vedno nagrajevanje po delu eno, delitve sredstev za osebne dohodke pa drugo. Kot temeljni problem so člani konference poudarili nelogično vrednotenje opravljenih del v posameznih sredinah v primerjavi s podobnimi deli v drugih sredinah, kakor tudi to, da je odvojeni del osebnega dohodka za skupno porabo odmaknjen od vpliva delavca, ki je ta del osebnega dohodka ustvaril.

Ob usklajevanju samoupravnih aktov z določili zakona o združenem delu so si nekateri »prijorili« višje vrednosti svojih del, linearno poviševanje osebnih dohodkov jim ob tem prinaša solidne prejemke, ki jih v bistvu zagotavljajo tisti, ki takrat niso bili dovolj glasni – neposredni proizvajalci. Tako delavci v bančništvu, zavarovalništvu, občinski upravi in delavci v skupnih službah, ki se ponekod nazivajo tudi »strokovne«, živijo čisto na lovorikah prejšnjih »zaslug« in nimajo nobenega interesa da nastalo stanje menjajo, ker gre vsaka sprememba njim v škodo. Zato se nagibajo bolj k uravnitvi kot k nagrajevanju po delu.

Sklepe in stališča bodo člani občinske konference sprejeli na naslednji seji, z njim pa bodo obvezali vse komuniste.

M. P.

Tito

Maj je bil vedno najlepši mesec. Med narodnoosvobodilno borbo, ko so na položajih vztrajali z mislijo na pomlad, ko bo prišla svoboda, in prišla je, maja; po vojni, ko smo gradili domovino. Mesec mladosti smo poimenovali maj, po neugnani, vihravi in zaupanja vredni mladini, naši mladini, na kateri stoji prihodnost. Mesec ljubezni smo ga poimenovali po stiskih parov rok, po stiskih, iz katerih raste prihodnost. Maja se prebudi narava, vzbrsti življenje.

Letos je maj drugačen. Maja je odšel tovariš Tito. Cvetlice so vzbrstle njemu v poslednje slovo, igrivost mladih se je spremenila v zaobljubo, korak ljudi je za hip zastal. Ne more biti res, smo si govorili tisto nedeljo in iskali vsak svoj trenutek samote tisti četrtek. Samo trenutek samote, za slovo, za poslednji pogovor globoko v sebi s sabo in – s Titom. In potem smo spet stopili skupaj, vsi za enega, eden za vse, in delo je steklo, budila so se nova jutra v maju, mesecu mladosti.

Maj je še vedno lep mesec. Tudi zaradi novih spoznanj. Tito. Človek, vojskovodja miru, državnik, mislec, Jugoslavija, njegova veličastna oporoka. Ves svet je zajecal ob njegovem slovesu, ob odhodu je Tito še enkrat pokazal vizijo sveta – mir, enakost, sodelovanje. Kako velik je bil ta človek. Mi smo ga imeli radi, saj nam je ves čas kazal pot, ves svet pa ga je cenil, pa čeprav so marsikje mislili in delali drugače kot Tito. Vendar je bil tako pošten, iskren in pravičen, da mu nihče ni mogel odreči spoštovanja, da je ob njegovem slovesu ves svet upognil glavo v slovo.

Zaradi Tita – in s Titom – smo tudi mi veliki, vsak od nas. Veliki zato, ker znamo hoditi po njegovi poti, ker zaupamo misli, ki nam je vodilo v prihodnost. Veliki smo zato, ker nas je bolečina prekalila. Tito nas je naučil živeti z dvignjeno glavo, odgovoriti udarcem. Zato nas tudi udarec narave v mesecu maju ni zlomil. V vsakem od nas ostaja Tito, mi vsi smo Tito in mesec maj je spet mesec mladosti, mesec naše mladine, na kateri stoji prihodnost...

STANE DROLJC

Narodni heroj Vlado Šegrt za Bežigradom

Prireditve ob 35-letnici osvoboditve našega mesta se je udeležil tudi narodni heroj in legendarni komandant 29. hercegoveke divizije, ki je sodelovala pri zaključnih bojih za osvoboditev našega mesta, Vlado Šegrt. Ob tej priložnosti je občan pobratene Trebinja in prijatelj naše občine obiskal tudi Bežigrad, kjer so ga toplo pozdravili predstavniki občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij.

ZBOR OBČANOV

Ljubljana, 20. maja 1980
Leto XX, šte. 10 (234)

GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

AKTIVISTOM

Priznanja OF in sindikata

Prireditve pred dnevom osvobodilne fronte
in 1. majem, praznikom dela

Ob dnevu osvobodilne fronte in delavskemu prazniku, 1. maju, so v veliki dvorani družbenega doma Stadion slavnostno podelili srebrna priznanja osvobodilne fronte in srebrne znake sindikata.

Po slavnostnem nagovoru predsednika občinske skupščine Janeza Riglerja, so izvedli bogat kulturni spored, v katerem so poleg koroškega okteta nastopili še dramski igralec iz Slovenskega narodnega gledališča, Rudi Kosmač, pevski zbor IMP pod vodstvom Mira Rozmarna, recitirali pa so učenci osnovne šole Danile Kumar.

Priznanja osvobodilne fronte je podelil predsednik občinske konference SZDL Joško Pimar, znaka sindikata pa predsednik občinskega sindikalnega sveta Marko Kocijan.

Srebrna priznanja osvobodilne fronte so prejeli: Rajko Bašelj, Franc Debeljak, Franc Dolgan, Albert Franko, Ciril Godec, Ciril Hrabar, Marjan Ložar, Lojze Maslo, Jože Neuman, Nada Primožič, Alojz Ravnik, Slavica Robida, Vinko Jakopič, Franc Rozman, Jože Snoj, Zvonimir Srebot, in Mirko Šindič. Od organizacij so srebrna priznanja osvobodilne fronte prejeli krajevna organizacija Rdečega križa Stožice, občinska organizacija ZVB NOV Ljubljana Bežigrad in strelska družina Tabor iz Ježice.

Visoka priznanja – srebrni znak sindikata pa so prejeli posamezniki Miro Bergant (Meteorološki zavod), Anica Čačovič (Zdravstveni dom), Peter Čučnik (Cestno podjetje, DSSS), Rezka Franca (Belinka, tozdr Belles) Bogdan Grabnar (ZRMK, tozdr IK), Amalija Ilčenko (Center strokovnih šol), Grujo Jelišavac (Slovenija ceste Tehnika), Boris Kaluža (Cestno podjetje, tozdr gradnje), Nuša Kansky-Bulatovič (FSNP), France Klopčič (Industrijski biro), Angelo Korče (Iskra, tozdr za energetiko), Otar Kovač (Elektrotehna, tozdr Elgro), Miroslav Kukec (Slovenija avto, tozdr servis), Dana Kustec (Unitex), Bogomila

Lah (Zdravstveni dom), Vladimir Lavrač (Inštitut za ekonomska raziskovanja), Simon Marzidovšek (SJŽ OKD za notranji promet), Tonka Mirtič (Cestno podjetje, DSSS), Milan Papič (VP 3269 Ljubljana), Branka Majerle (ZRI, tozdr Inštitut), Senada Paunović (ZRI, tozdr bolnišnica), Slavka Prhne (Montaža), Nika Rogelj (VVO Mladí rod), Andrej Satran (tozdr Hidrogradnje), Mileva Sovdat (Imos, DS) Ljudmila Šparl (Zvezni center za izobraževanje gradbenih inštruktorjev), Janez Šušteršič (Zavod za socialno medicino in higieno), Branko Tome (Commerce, tozdr Invest oprema), Mira Trefalt (Gradbena tehniška šola), Irena Zemljič (OŠ Franc Ravbar), Aleš Čerin (IMP), Tomo Žmavc (ZRMK, tozdr IC), konferenca osnovnih organizacij zveze sindikatov Elektrotehna Ljubljana ter osnovna organizacija zveze sindikatov Slovenskega mladinskega gledališča.

VOLILNA SEJA OS ZVEZE SINDIKATOV

Dohodkovni odnosi še ne živijo!

Za prvega predsednika z enoletnim mandatom izvoljen Marko Kocijan – Obširna razprava o glavnih nalogah sindikalne organizacije

24. aprila je bila v dvorani družbenega centra Bežigrad volilna seja občinskega sveta Zveze sindikatov. Poleg delegatov so ji prisostvovali tudi predstavniki občinskih in mestnih družbenopolitičnih organizacij.

Sejo je začel predsednik občinskega sveta Zveze sindikatov Marko Kocijan. V uvodnem govoru je med drugim dejal: »Trdimo lahko, da je v vseh sredinah Zveze sindikatov sprejeta ideja o demokratizaciji odnosov, kolektivnem delu,

vođenju in krepitvi osebne odgovornosti, ki je pogoj za uresničevanje pobude v praksi. Zato ne bo v ospredju vprašanje, koliko naj traja ta ali oni mandat, temveč, da pride v ospredje izvirnost misli in ideje, dana v pobudi. Za uresničevanje demokratizacije odnosov in kolektivnega dela. V kontekstu družbeno-ekonomskih razmer in odnosov, je tu

Nadaljevanje na zadnji strani

Najbolj aktivni sindikalni delavci in aktivisti socialistične zveze so prejeli visoka priznanja za svoje nesebično delo. Srebrna priznanja OF je podelil predsednik občinske konference SZDL Joško Pimar, srebrne znake sindikata pa je podelil predsednik sindikalne organizacije Marko Kocijan (na sliki).